

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پيژند پانه

نوم: رون سيند

ليکوال، شاعر: محمود حميدزي

کمپوزر: محمود حميدزي

دقلمي ليکنې نيټه: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجري لمريز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبڼه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفکوري (آندونه)، غوښتنې،
 هيلي، مينه، کرکه .. ستاسو درنو لوستونکو مخته ږدي.
 ما په خپلو شعرونو، نظمنو کې يوازې او يوازې
 د اسلام، هيواد، پښتو ژبې اړوند يادونې کړي دي او خپل په آندمي
 هڅه نه ده کړې ترڅو ويونکي کړي اودزيان څخه پرډکي لاري
 تگ کولوته وهڅوم، هيله ده تاسو زما په شعر کې بي حيايي، فحشا
 او ناروا مستي مه لټوئ، زما په کمزوري شعر کې آند کوونکي
 واوسئ او د سپرلو ورسته د اسلامي احکامو او پښتنې کلتور مخالفه
 که خدای جل جلاله مکره کومه لارښوونه سوې وي عمل مه پرې
 کوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه کوم چې زما درهغو خطاوو
 (تير و تنو) دي راتي رسي کوم چې زه نه يم پوهيدلی او ما وگړي
 بدې او دزيان څخه ډکي لاري ته رابللي وي. زه داتولي هيلي
 دخپل غرور لکبله ستاسو درنوڅخه نه کوم اونه هم دا وایم چې
 هر ورو به زما په شعر کې گټورڅه شتون ولري: بلکې زه دخپل
 هغه گناه اوزيان څخه ډار کوم کوم چې خدای جل جلاله مکره زما
 دشعرونو لکبله به ما اويا هم لوستونکي ته رسيري.

زما يوبله هيله دخپلو شعرونو اړوند داده چې زه هيله کوم چې زما
 شعر دي هيڅ وخت هم کوم لوستونکی، ويونکی دموسيقي
 دآلوسره نه زمزمه کوي، زه نه غواړم کوم کس زما شعر
 دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڅ کوم چاته دا اجازه نه
 ورکوم چې زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڅ صورت
 او هيڅ وخت کې ولولي. زما دا هيله هم زما دغرور لکبله نه ده!
 زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانو کې هير نکړئ.
 په درنښت ستاسو وروړوړ: محمود حميدزی.

رون سیند

دعا

ستا خلقتونه بي شماردي ربه
ستا صفتونه بي شماردي ربه

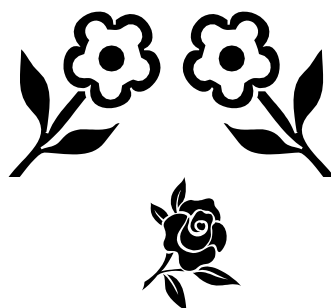
دقاييناتو درازو مالکه
ستا حکمتونه بي شماردي ربه

دعالمونوي پالونکی الله (ج)
درزق سمتونه دي بی شماردي ربه

زه حقيرخواست کومه تاته مولا
زماخواستونه بي شماردي ربه

زمادهيوادخه اورونه مړه کړي
زمور زحمتونه بي شماردي ربه

حميدزی داهيوادسمسور غوارمه
ستارحمتونه بي شماردي ربه

رون سڀند

زما كيسه

دآندپري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نځار كي رايثار سول

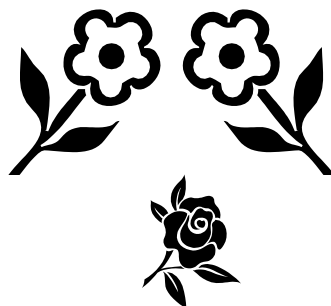
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هونبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديوسه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

رون سپند

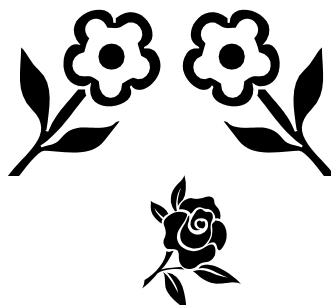
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دچم كيسه مي

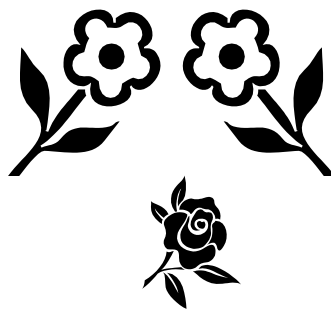
څوڪ دوطن په بربادۍ باندي اهوڼه كوي
څوڪ دجانان دليدوتري دي غمونه كوي

دلته ارمان اوفكردواړه په دوو لارو درومي
دلته په نوم باندي لاهم خلك جنگونه كوي

مور دلته توره باندي دغه دنگ چنار شهيدگر
دوى هلته زمور دننگ ميراني صفتونه كوي

نور اجازه راکړه چي خم ددي قاتل محل سه
دلته ورور ورور اوزوى په پلارباندي ظلمونه كوي

ته حميدزى هم دهمدي خلكوپه چم كي اوسي
داخلك ټوله ددي غره خواكي خوبونه كوي

رون سيند

دجانان ستاينه

مخ دي كتاب غابونه توري
مئینان وړه درته گوري

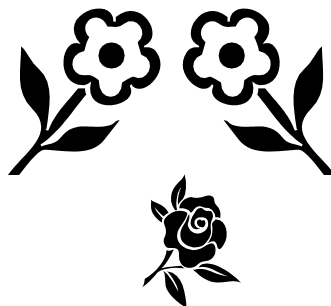
کله چې ستايدونه راسي
بس وي غمونه په ماوري

ستا دبنائست مثل هيڅ نسته
په دي نړۍ کې دوري هوري

خوبانو مخته کړي دلبره
زړونه عالم درباندي پلوري

دخولي دي مشک عنبر اوريري
درته عاجزشول واره ستوري

حميدزی ستا په يادوپايم
په کارمي نه دي ساوي نوري

رون سڀند

دخوبنى انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

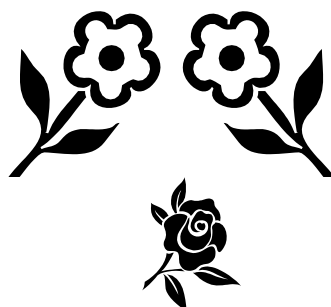
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله

رون سیند

پند: ظلم ډېر بددی

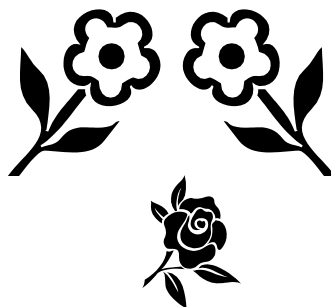
هغه شاهين چي په مظلومو زانو ظلم کوي
شاهين يي مه بوله تپوس دی چي داجبر کوي

دهغوخلکوچي تقوانه لري ليري اوسه
يا هغه خلک چي حوانی باندي دوی کبر کوي

احترام وکړه دهغوڅوک چي الله (ج) يادوی
څه چي لري اوچي څه خوري په هغه صبر کوي

تري ليري اوسه دادبمن دی دوستي نه پيژني
داگورگبنان دي لوي سوري به دي په قبر کوي

دخان خبرنه دی خيالونو کي يي عمر تير سو
حميدزی خيال باندي دمه په هغه ابر کوي

رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرڅوبه مور کړیرو
لاترڅوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
ر قیبان یې پوره وري

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستړي یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

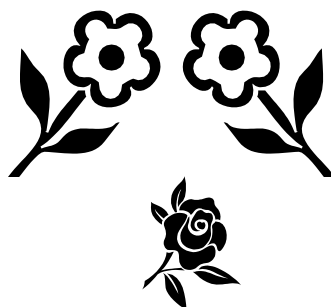
ولاړسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی ښه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مټین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

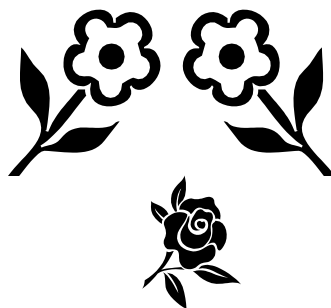
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سيند

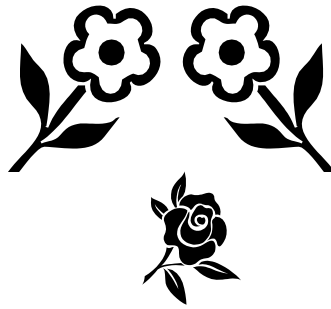
دگل مينه زما زره کي ده
ساگاني ودريري زره دمه کوي
زره چي مي ستاليدو غوښتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
ستانه خوټول جهان ستاينه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
کنه زرگی مي زوريدنه کوي

ستا دصفت څخه عاجز عاجزيم
ژبه مي ستا تش يادونه کوي

حميدزي ستانه صدقه سه گله
بس په همدي باندي بسنه کوي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

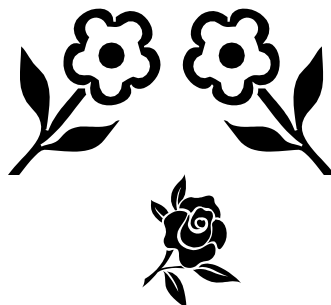
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيמושپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راځندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول

رون سيند

يوالى

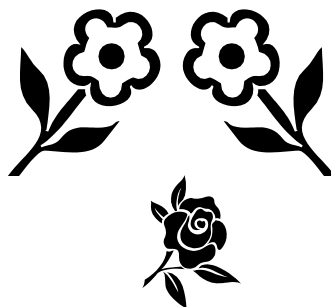
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سرپه سجده کښيږده الله (ج) ووايه
شکر ادکره بس مولا ووايه

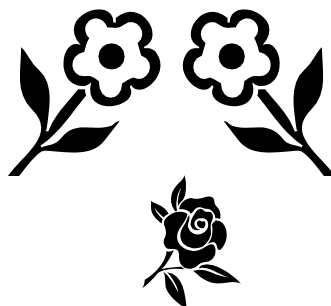
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نور نکړم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريږده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژړا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

دزیره درد

دسیتم اوجبرغولی

درخپل اوج رسیدلی

در قیاب ظالم گوزارمی

در سینی پوری وتلی

څوک می پلوری تاریخونه

چامی راج دی راوژلی

علت ماکی دی قانع یم

ما زحمت نه دی گالی

که عالم سم متفق سم

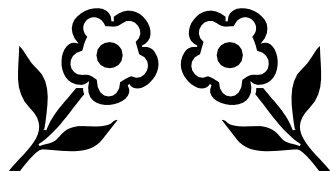
ماهیم دا هم هاگتلی

که غلام دخپل نفس نسیم

بیابه هله سم بناغلی

بس کیلی کوی لگیادی

حمیدزی دی زره پلورلی

رون سڀند

بدبختي ده

جهلت که ناپوهي ده بدبختي ده
زما پښتون چي په کورگي ده بدبختي ده

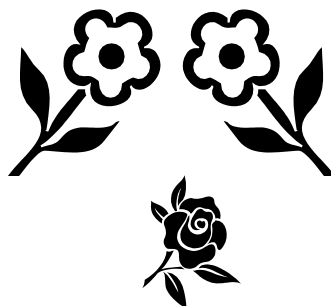
دظلمونو سلسله ده دوختونو
که موخوبنه ناخوبي ده بدبختي ده

خان دنورو په غمو باندي خبرکړه
بي خبره که خواني ده بدبختي ده

دخپل خان داصلاح خواست الله(ج) ته وکړه
بي دوعا که زندگي ده بدبختي ده

دجانان دعشق دزوره خبرمشی
ناروا که عشقي ده بدبختي ده

حميدزيه دبي ننگوياري پريبرده
دوی سرچي ستا دوستي ده بدبختي ده

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كنده در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بڼيگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بر بنده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورورسره په شروي

زه دپښتنو ترمنځ ناولي: دپورنډکرښه نه منم
که ديوال دپښتنو ترمنځ رارنگ سو
زيري راکري هغه ورځ به سمه بناد

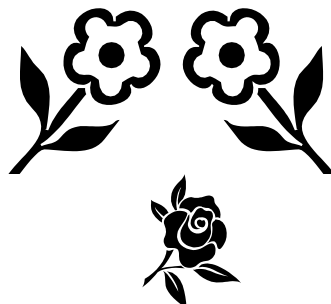
چي هيوادمودسيالا نوسره سيال سي
راپاڅيري جري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره ياد

ددي هسکو غروسرونو ته که خيرسي
تاريخونه به بر بنديسي دجهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړودخپل منځ څخه تضاد

حميدزي دپښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

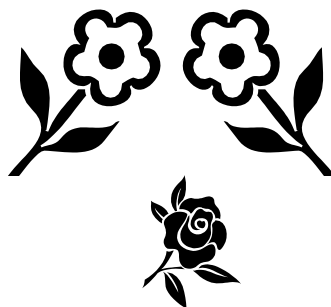
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سيند

ولي خفه نسّم ؟

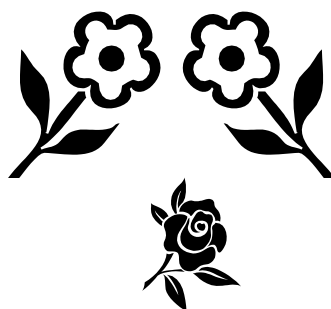
دنيكۍ اودبدۍ ترمنځ سيالي ده
په دې چم كې دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكې پيرگرم
دقلم په پيرودلوكې سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر
دثواب دگټې وټې بڼه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركړي
په دې كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستاټاټوبي ځكه وړان دۍ
دې وگړوسره مله بي علمي ده

رون سیند

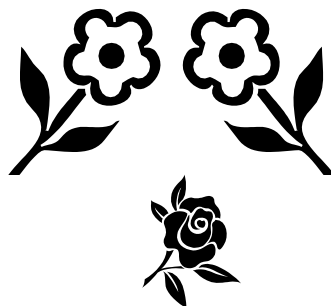
خپل فرهنگ

خپل فرهنگ چې د پړدوومخ کې هېرکړي
هاوگړي غلامۍ ته ژر تغیر کړي

د خطاډه اندازه ده غوورکټه
چې نا اهل په خوښۍ باندامیر کړي

ورته مه وایه چې ته یې تیروتلی
چې لیدوباندي د گل درته تقریر کړي

حمیدزیه بس ښیگڼه یې ته بویه
چې دوستان دي جنازي ته حآن حاضر کړي

رون سپند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دی شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړی پاک مولا

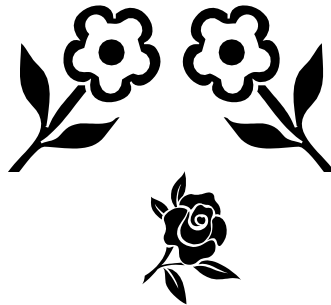
نصيبنونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سر تيټ کړي ستامخ په ژړا

ته پاکی لري سپيڅلي يي گل رنگي
درتا څوک ده رنگينه په دي دوني

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاکی نور دی تجلي دي ستا په خوا

مئينان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

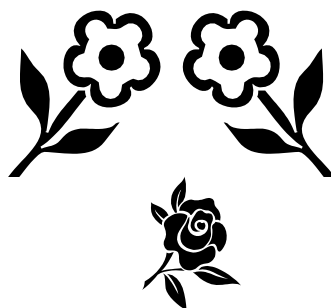
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دنبوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دنياكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

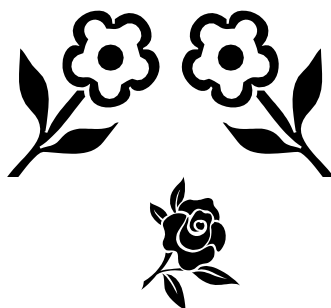
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سیند

دگلو مالیارته

تورشپه کې در غلم سهارنه وو
یاره ستا په کلي کې مې کارنه وو

تش مې دیدن غوښتی ستا دمخه اشنا
زړه مې د دردونوسه کرارنه وو

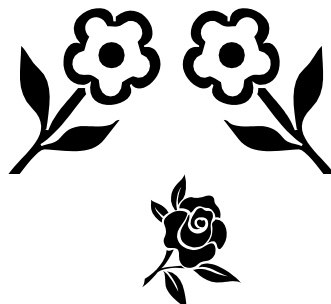
زه وم منتظر ستا دوصال اشنا
ژوند کې مې بغیر کوم انتظارنه وو

اوس درته خیالونو کې سلام وایم
خیال سلام نه پرته مې کوم چارنه وو

وایمه هغوته چې جانان مې ؤ
دې نه مې په ژبه بل اقرارنه وو

ته مې کړي دلبر اشنا په دې خاطر
ستا بغیر نړۍ کې بل مالیارنه وو

خه درومه وخوا ته دهغه ورسه
واوره حمیدزیه که انکارنه وو

رون سپند

د شعر جو رت

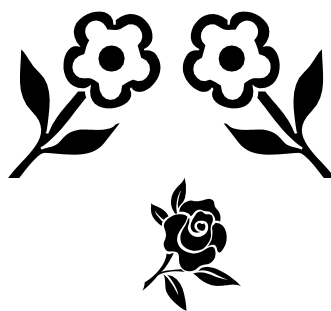
خه دالهام اوخه دخيال سه جو رسي
خه وي نفرت خه دکمال سه جو رسي

شعر ډپر تريخ وي خو خوره تري خاخي
خه وي افکار خه فکرجال سه جو رسي

کسب خونه دی زده کره هم نه لري
خه تجربو اوخه مهال سه جو رسي

بیتونه پندوي خوچي ته په پوه سي
خه وي وزر اوخه دبال سه جو رسي

حميدزي نه وايم چي زه شاعريم
شعر دغم ياژ وندخوشحال سه جو رسي

رون سپند

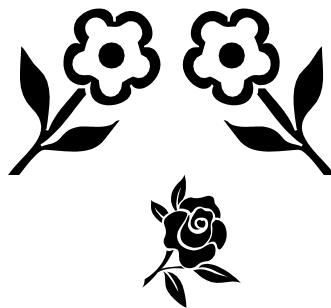
هسکه چغه

ژبه مي ترخه ده په پښتويي خوږه وم
عقل مي لاوم دی په غمويي پخوم

نسته خوښي نسته دغمونو په دي بناړکي
زړه مي ژوبل سوی په تپويي ر غوم

داخاوره ياغي ده غليم بدورکتاي نه سي
داده هسکه چغه په نړی يي خوروم

روح دحميدي به هم آسمان ته پروازوکړي
سپينه مي جامه ده په ايرويي توروم

رون سڀند

رڀنتيا خودادي

دگل اوبن ترمنخ اورنه شي ندي
غليم موجم کي نفرتونه شي ندي

بس قتلوي يي چي څوک حق ووايي
ناحق ويوونکوته گلونه شي ندي

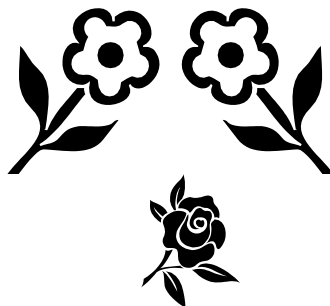
دپاک مؤمن سه لوی دښمن نه ويڻي
دسجدوځای کي يي ميځونه شي ندي

دماتو زړونو روغول جرم سول
محبت جرم شعارونه شي ندي

ملنگ په لارکي په تيزولي
وځاکمانو ته عطرونه شي ندي

خدايه درځوبه وروردښمن يادو
څوک مويه منخ کي داشرونه شي ندي

حميدزي تخم داغزونه لرم
خلگ په شارو کي لعلونه شي ندي

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

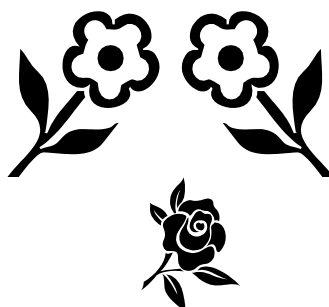
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینه خودې ته وایي
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي

رون سيند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

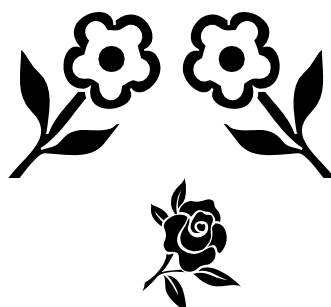
وپره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سیند

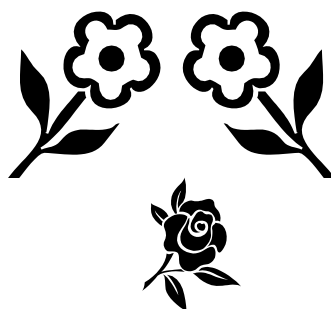
دلته بښکني بريالي خلک کړي
دادخو بښيو دخو بونودونيا
دادسو الو دخو ابونودونيا

دلته غمونه درخو بښيو ډیر دي
دادمؤمن دعذابونودونيا

دلته ليلا توري جامي اغوستي
دادسپيڅلو تو ابونودونيا

دلته بښيگنه بريالي خلک کړي
داداخلاقو ادبونودونيا

دحميدزي وزر کوترې په شان
دادچټکو عقابونودونيا

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

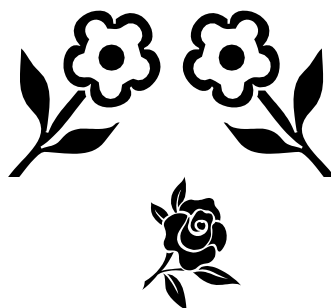
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

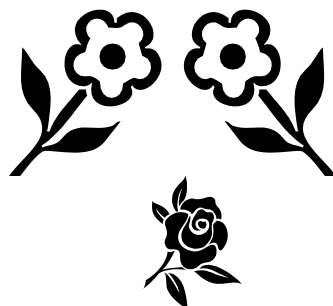
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

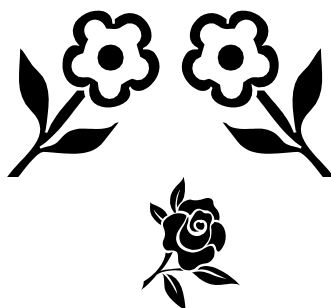
په مفته نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سڀند

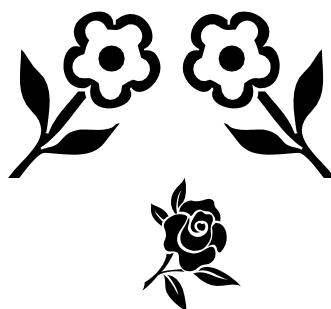
نري ته چي راغلم
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سڀيند

ڊيورنڊتيل سوي ڪرڻه نه منم
زمورن ترمڻج ڊجبر ديوالونه دي
زمورن ترمڻج ڊجبر ڇڻيرونه دي

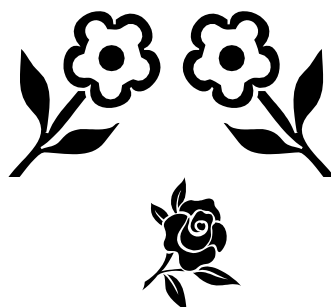
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڻبتانه يويو جداڪيرونه
ڇه ڪه اوس مومڻج ڪي داوڀشونه دي

مورن په دوونومونو تيرنئستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبرڪي يومورواڄونه دي

مورڊرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سڀند

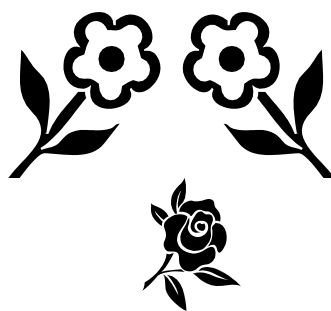
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم کي دهرڇه خوابونه دي

نشم بيليدلي دخيل وروڙه
دا دڀبنتني خولي مي قولونه دي

زما مٽي قوي دي تاريخ وگوره
بس تش مي دجنگه نفرتونه دي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه دي

زه حميدزي داڪر بنه دي نه منم
دي دلاسه ژوند کي موغمنه دي

رون سڀيند

مظلوم سرونه

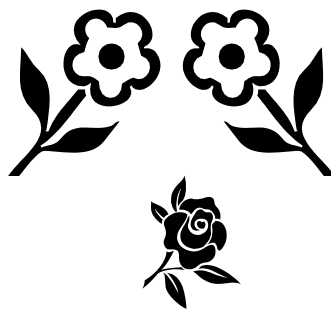
محتاج دي نسي پڀتانه قومونه
چيري دي غوخ نه سي مظلوم سرونه

زمور گلبن ته چي اورنه شي ندي
آباد دي نه سي دهغوڪورونه

هغه چي ژوند مورنگينه غوندي ڪري
خزان دي نه سي دسپرلي گلونه

ددي زرگي ڪرار خوتاسردى
جدا دي نه سي دمئڻوزرونه

دحميدزي خه يي زره پريوتى
ريبارچي راورل ددلبرحالونه

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای دی مینان خوبنوی
تیارې راتلل دی غمازان خوبنوی

هغه دی زوی نه دی چې تاورانوی
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

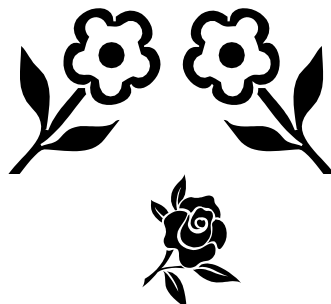
دکلی کوره څخه وتښته څه
وژل دورورخوبی ننگان خوبنوی

ځان دی په نیغولاروسیخ کره ځوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه مانی جوړې کره
مانی دپوهی عقلاان خوبنوی

کتاب کی نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کی دجانان ښه لگی
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوالم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

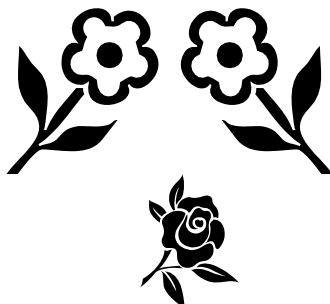
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سڀند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پښيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

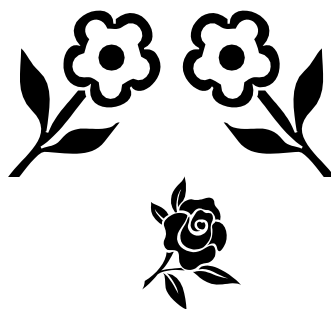
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

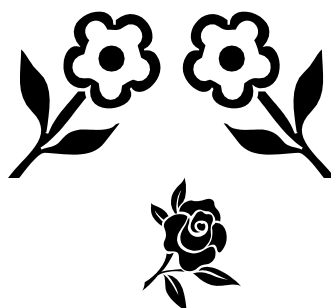
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامی نشلومه

زه حمیدی په رغیدو عدت یم

رون سيند

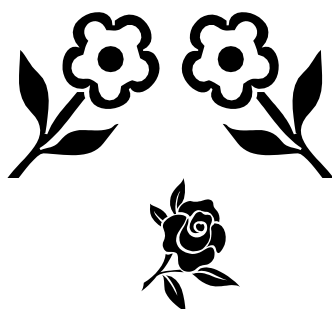
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړپه تاتوبی
دي خپانده لوی سیندویي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوی
دي ویوباندي غلیم ز مورسه کینه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وایي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حمیدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مینه دهیوادیی میلنه کرل

رون سیند

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
دمظلمواوازونه تري نه خيرى
په هـى وادمى بس غمونه راورىرى

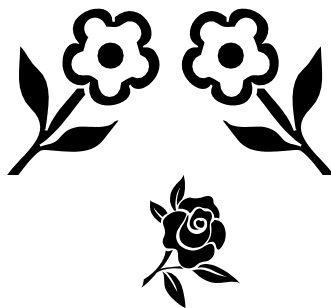
خوك دخان خوك دجهان سره په جنگ دى
زمورپه چم كى هيخ جنگونه نه خلاصيرى

خينوخلگوزرونه بك وي دنفرته
خينوزرونوكى هيخ مينه نه بنكاريرى

دفرىب كاروچار دهرچا خخه بنه دى
دلته نيكوته غمونه دالى كيرى

بنوخبرو اوريدلوته كانه دى
دبدانووه ويناووته نخيرى

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
حميدزى په دى خبره نه پوهيرى

رون سیند

بي ننگ دی؟

مسلمان چي دخيل وروردسرقاتل سي
دخوبني ژونديي دغم لورته بدل سي

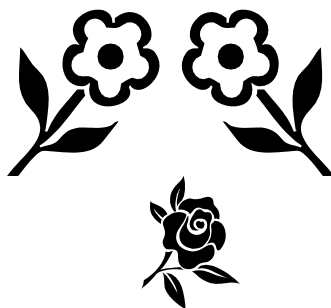
څوک چي ظلم په مظلومو کړي بي ننگ دی
يا هغه چي دغليمه سره مل سي

وران تاتوبي ابادي درڅخه غواړي
مهربانه دی الله(ج)ستونزي به حل سي

په قلم باندي ودان افغانستان کړه
چي خوبني دي زړه کي پاته تل ترتل سي

دزړه دردڅخه سلگي وهم په زوره
ديښتون چي دبدی لورته مزل سي

حميدزي په خپل تاتوبي باندي ويارم
هراغزي دخپل هيوادمي راته گل سي

رون سیند

حبیب می

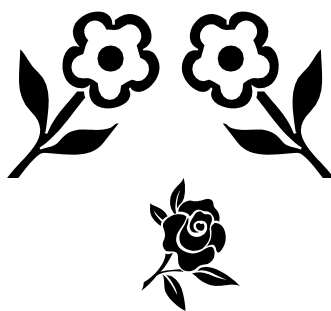
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانه قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپیری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سيند

نه پوهيرم؟

يا خوځفه يم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي يم

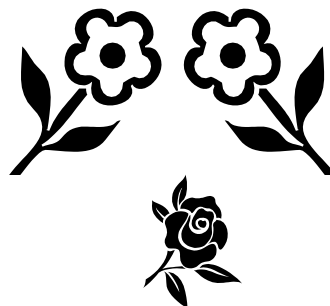
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ كي دسكاره غوندي يم

يا خوداشپه ده دركلونواورده
يا زه په مينه كي نشه غوندي يم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه كي دايره غوندي يم

يامي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا كي دميلمه غوندي يم

يا حميدزي يم په گلرنگه مئين
يا په دونيا كي بيله زړه غوندي يم

رون سيند

دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنیکانوپه خدمت کي پا چاهي ده

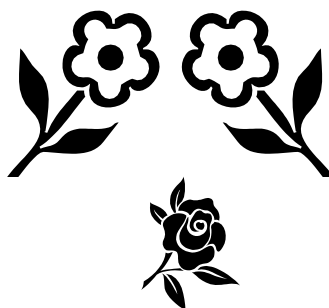
کایناتوته انديوسه پورته لارسه
په خيالونودعقا کي خوشحالي ده

دبي پتودعزت خخه پرهيذکره
دظالموپه صفت کي بربادي ده

حقيقت کي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريدو کي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله ورکره
که مغزو کي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پينيمان نه يم
دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

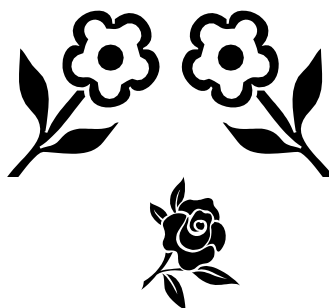
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سيند

دخيال سفر

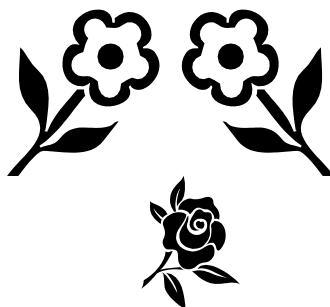
په وچوډښتو کي گلونه ښکاري
دلته دلوې الله (ج) فضلونه ښکاري

خيني وگري په خپل خان مټين کري
خينو مخونو کي لعلونه ښکاري

لاره ده نيغه که پري وړاندې لار سو
په دغه لار دنيا کي پلونه ښکاري

بريا دې وموندل که زړه دې پاک سو
دجنتوورکي حالونه ښکاري

حميدزي بيالارودخيال په سفر
مخ کي يې گوره څه چلونه ښکاري

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسنگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

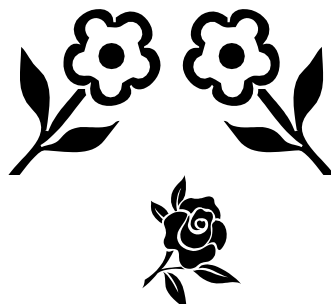
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيكوتله در نول لتوم

هڅه كوم په نيغولار و لارسم
دبدكرو پنداخيستل لتوم

سرونه تيب ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سیند

دروح جفا

يا دگناه پیتی په سردی زما
یاراسه ورکه ده ددعلم ریا

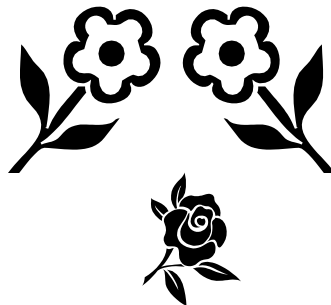
زه خوب لیدلوباندی ژوند تیروم
خوب می تعبیرنه لری یمه خطا

دنری خلگ په خندا لیگا دی
زه سلگی و مه یمه تل په ژرا

کوم کارونه بیله فکړه همیش
خکه غمونه می دی بار په ملا

سپرلی کی وینمه خزان گلونه
سترگی می نه وینی خلا او بنکلا

مل می دی وهم دوجو ددیو
حمیدی پارنکرم درح دجفا

رون سڀند

تاريخونه موراسوئي
خومره ډبردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوئي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسي ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

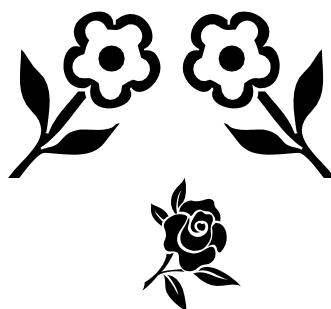
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
خاندلمردى تول جهان باندي ربنان دى

مور وپلار او داتابوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دى

رون سیند

دالهام سمند
دا دالهام سمندر
دلته آندونه اوري

دابخوبونودونیا
دلته رنگونه اوري

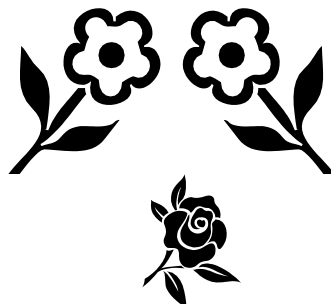
دا ده درخي كلا
دلته غمونه اوري

دادنفرت درشل دی
دلته اورونه اوري

دادپښتون ټاټوبی
دلته ننگونه اوري

دادافغان شمله ده
پري سره گلونه اوري

دحمیدزي ليکل دي
پري الهامونه اوري

*****۱.*****

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوحم
تندر فضا کي ماتومه اوحم

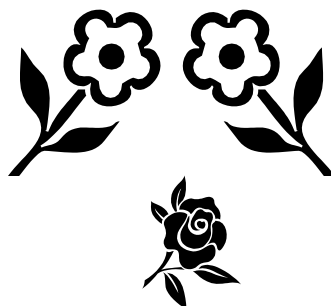
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوحم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوحم

دجانان هيله مي دزروگتيل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوحم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوحم

په حميدزي باندي مظلوم قدر من
ظالم به چيري نه ستايمه اوحم

رون سيند

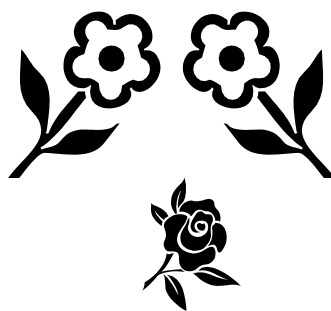
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئينان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پتي نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

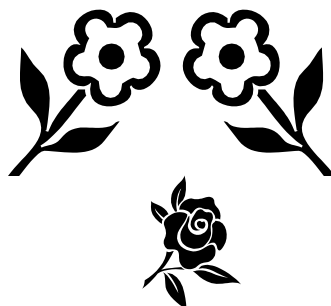
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

قاتله توره

لالهانديم په رڼا پسي د علم
بي ڪراريم د بديوسه د ظلم

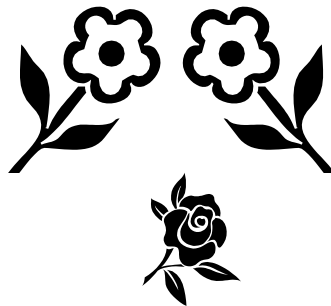
نيغي لاري مي خوبښيري پري منزل ڪرم
د بريالورتته په لوڅو پښوور حُغلم

احمقان راباندي خاندي نه پوهيري
زه په تيره د اقاتله توره ولم

مينه ڪاندم د قلم سره په زغرده
دي وگړو ته مي ډاگرن ښڪاري جرم

ها وگړي د كلونوڅخه خواردي
ها وگړوته ڪتاب لاس ڪي لوي شرم

داغزومنځ ڪي گلونه دي غوريري
حميدزيه پښتانه دگلونرم

رون سیند

دبدبینی څخه نفرت

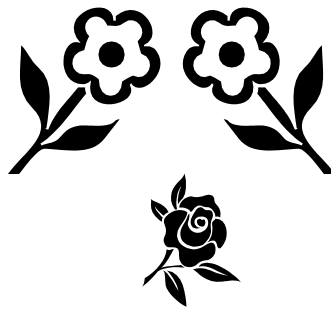
هیله کاندې چې ژوندون به دنیکی کړم
بس یوازي به نفرت دبدبینی کړم

په خپل کړنو به دزړونو هتیاوال شم
لیري والی دبی ننګودیارۍ کړم

کتابونو کې پښتون او پښتو موم
خواست الله (ج) ته دخپل قام دخپلوی کړم

داخلاقو د بڼو بڼو بڼو والی ته
په بیلو پښو اغزو باندي مستی کړم

حمیدزی په نیغولاروسفر غوړم
پاک الله (ج) ته په ژر ابا ندي زاری کړم

رون سيند

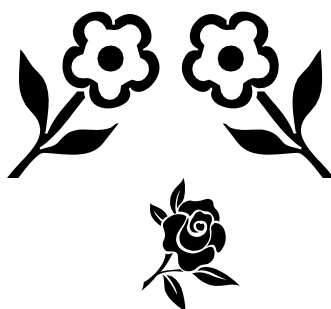
اوبنكي پلورم
خپل دژوندشې بي تلمه
لوی غمونه زه گالمه

په تياروكي مي منزل دی
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادې زورومه

درقلم مي اوبنكي خاخي
حميدزي اوبنكي پلورمه

رون سيند

گرم يو

مورن په خپله خپل چم ويران كړى دى
خكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودى لوستلى دبريا كتاب
خله دنيكبختو شان حيات غواړو

منخ كي مونفاق سره ويشلى دى
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلى دى
رځي خخه پك ټول كاینات غواړو

وايي حميدزى په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سڀند

كلونه کيڙي وڙل کيڙي پڻتون
مدو مدو څخه زوريڙي پڻتون

پرهر پرهر يي دي دچم گلونه
مرگ يي روادى لاقتليڙي پڻتون

څوک يي کافر څوک يي مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريڙي پڻتون

ظالمو کڙي ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيڙي پڻتون

دخوب يي ډډري مودي تيري سولي
نن يا سبابه راپاڅيري پڻتون

خپلو رقيبوته ځواب ورکوي
دنيکمرغى سمته ستنيڙي پڻتون

دبيټ کاله کي به مسکا خوره سي
بيا به هيڅکله نه څريڙي پڻتون

په خپل قلم به نريوال هيران کڙي
وپاس هسکونوته به خيري پڻتون

رون سيند

دبنونځي نوم به يولى ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دورنومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوى هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلى چې په پوهي به سيالي کړو
که رښتيا نړى منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړئ چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سڀند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لڙيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانيري

چي په بيلو لارو تله
ها سيندونه به گڍيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخييري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غورييري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دبنو سمته ستنييري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڙي

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڙي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڙي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري ډاريڙي

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رون سڀيند

دلته مينه به خوره وي
نفرتونه به ورکيري

د دوسترگو منح کي مينه
حميدي ته خرگنديري

هسک ته مو آندونه ورو
وراندي خو دهيلو مويانه ڪرو
مور دگلابونونه ستاينه ڪرو

مينه دخالق موزره کي مي شته ده
تل دبديرونونه غنده ڪرو

هسک ته مو آندونه ورو برياموندو
خپل په ارواحونو پيرزوينه ڪرو

دبته دفراق کي شرابونه خڪو
شرط کي دموندو يي نيڪه ڪر نه ڪرو

دامنو چي ژوند دخوشحالي ڀڪ دي
خڪه دنفسونو مو وڙنه ڪرو

رونه سینه

دکړاؤنو څخه سترې یونور

ته هوساینه مو ژوندون کې ابدې کړې خدایه
سترې وگړې یو په چم کې موبنادې کړې خدایه

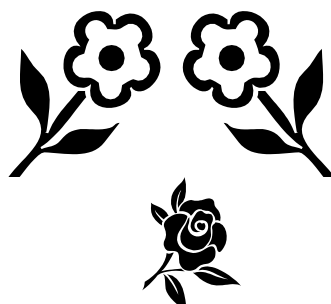
مودې سوې تېرې زموږ په زړونو کې اورنه میشت دي
زړو کې مومېشتې دبریاوو خوشحالي کړې خدایه

ستا بنده گان یو ستا په لاره دمزل هیله کړو
هوډ مو پیاوړی د بیديو مو خالي کړې خدایه

دکړاؤنو دگالو څخه سترې یو نور
دستونزو لیرې زموږ خور اوزندگې کړې خدایه

دجنتونو په خیالونو باندي زړه صبرؤ
زموږ او گل ترمنځ راختمه جدائې کړې خدایه

درناگانو درناوي باندي پوهیږو پریمان
دحمیدزي په هیواد هرخوا رنایې کړې خدایه

رون سیند

دقران مخ یادومه

دگلاب مخته که گورم دجانان مخه یادومه
چي مي زړه سي په دردونو دقران مخ یادومه

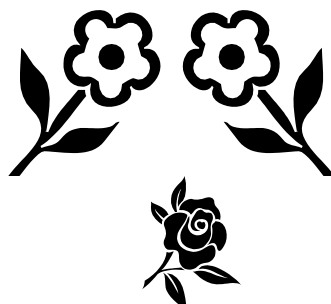
خوب دکومه سي وگړو شاوخوايي دي غمونه
سترگي ژاري اوبنکي خاخي دمیزان مخ یادومه

خپل په سترگو ظلم وينم مخنيوی يي کواي نسم
لادرخوبه زه وجوده دتاوان مخ یادومه

که قلم مي دي لاسوکي زولني مي دي هم ملي
درون سيند په غاړه ناست يم ديبابان مخ یادومه

دخپل آندسره ملگري دنړی سپورمي ته گورم
دخوبونو په دونيا کي دانسان مخ یادومه

خومره بنکلي زمور هسک غرونوتوپانونه پرمين دي
حميدزيه دويار پک دي دافغان مخ یادومه

رون سڀيند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو شرونه اخلي

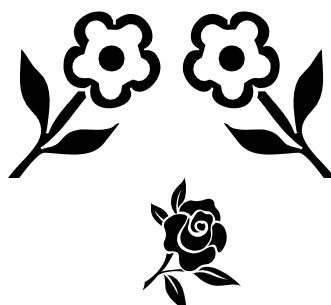
غواڙي تاريخ موراته لولپه ڪري
دندانقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ٿرلي
وگري خولوته حِينُرونه اخلي

حجره ڪي دوه زلمي په يوه خوله ندي
حِيني اوبه حِيني اورونه اخلي

په سيندڪي ويني مو دورايه بنڪاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواڙي مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي حانتته وزرونه اخلي

رون سڀيند

ترمنڃ موليڪه نسته

دتورو وريخوپه شان دلته خوزر نه توردی
دخپل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

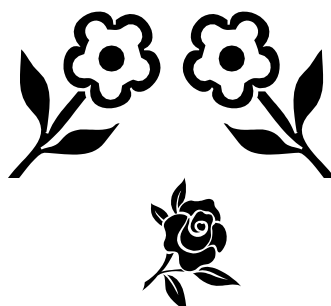
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب وهیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبنی
دوستان مونشی کیدای زمور وجودته اوردی

کله اټک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونه اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده منو ترمنڃ موليڪه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپل هیواد په لوردی

رون سیند

وخته موردرنه غافل یو
په ازغوکي په مزل یو

قدر نکړو دگلونو
و بلبلوته اجل یو

دتيارو وینار ته درمو
درنالوري ته شل یو

کتا بونه موسوځلي
دجاهلوسره مل یو

نيک وگري موبدايسي
وبدانوته خپل خپل یو

مور په ژونديو غوليدلي
په گناهو کي اول یو

وراندې تگ يې زغمای نسو
خپل دورورسره په چل یو

مور که یوسوعلم وکړو
حميدزی تل به گل یو

رون سڀند

رائي مکتب او مدرسه ڪرودان
په خوب ويده پڻتون ويده پاته دي
دعلم پوهي لاگوبنه پاته دي

ديتيم ولي خوک ٿاڙاوي واوروي
دخونا اهلويه ڪاله پاته دي

دلته مورن فخرپه نيكونوڪو
غريب هيواد موبيله وره پاته دي

رائي مکتب او مدرسه ڪرودان
تاريخ دويار موبلي ڪاته پاته دي

راسي درخي خخه تي رشو ورنو
منح ڪي نفاق مولا پرڄه پاته دي

دگلوبن بي دي په وينوسمسور
په پڻتنوڪي لابي زره پاته دي

چم ته مي سور رنگ دقلم نه راوڙم
دوينو رنگ مي لاپر زره پاته دي

غمونه ولي مو دکلي لارسي
غم حميدي سره ميلمه پاته دي

***** ۱۲۱ *****

رون سڀند

ولي ورونه پريوبل نڪري باور
ورور خورور ته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوريري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيڅ وگري دخپل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيڅ بشر

پښتانه که په يوه تخرراتول سي
هيڅ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندي ديوبله
تيرايستلي دي ابليس په خپل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا بنه وي
په اسلام کي هيڅ باک نسته دتبر

رون سینه

نوم درب دی خومره بنکلی
هر مخلوق ته دی منلی

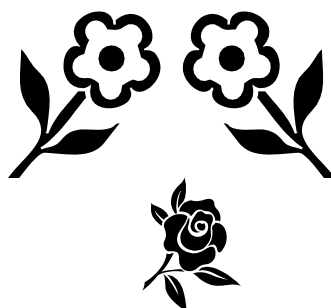
لمراوستوري یی کری ذکر
خالق وارودی ستایلی

ثنا وایي اوبه خاوري
پاک مولادی پیرسپخلی

پاکو زرونوکی جاري وي
الله وایي هر بناغلی

هروگری چی یی یادگری
درحمان وی نازولی

حمیدزی دی ثنا وایم
په گناهویم لرلی

رون

ديپنتون او ديپنتوسره جفا كړي
دبي فتو افسانوسره وفا كړي

خپل ضمير پلوري خپل ژبه پردی بولي
تل دنيكو په كارنو كښي رياكړي

دوست هغه بولي هي وادچي ورته رنګ كړي
ناپوه خلك تل پرديوته ژړا كړي

دگلو نوډك بڼونه په اورسوځي
ولمبوته يي خوښيو سه نڅا كړي

ستوري بدبولي سپورمي نه هم نفرت كا
دتيارو وه ژر راتللوته خندا كړي

دشملود درناوي سه چي منكرسي
زه يي نكرم زما زرګي ورته بنيراكړي

پښتانه وګړي ټول سره يوځای كړي
حميدزی تل خپل بادرته دا دعا كړي

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سڀين

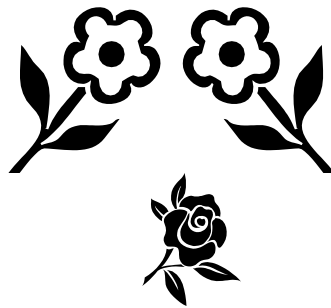
قلمه تاباندي ويارلي يمه
دستونزوشتون ڪي هم پيا وري يمه

دهيوادغم مي ستا په اوبنڪولايڪم
داحسانودي پوره وري يمه

حينو ته بدخينو ته بنه بنڪارمه
ستا په نشتون ڪي لڪه مري يمه

ته مي ملگري دتيارويي واوره
تارنباگانوته هم وري يمه

په تا خبري دزرگي ليڪمه
حميدزي حڪه ستري ستري يمه

رون سیند

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یی تبنته
داغزو دار مه کوه

په نیکو لارو در مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دبادپه شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سینه

دعشق پر لاره راته تلل بدبښکاري
دمیني ځان راته ژ غورل بدبښکاري

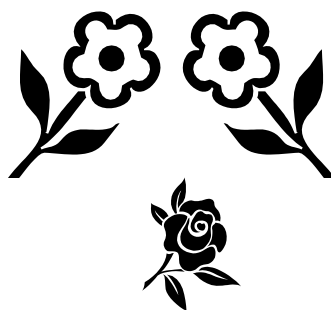
خپل کړوته گورم اوبدلون راولم
ځان په تش هیلوتیر ایستل بدبښکاري

دگلوبوی خوپر هرچا بڼه لگي
اغزي دبیخه څخه کښل بدبښکاري

پوهه انسان ته نیکمرغي ورکوي
دجهل لاري تش څارل بدبښکاري

رښتیا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وایوباندي خندل بدبښکاري

حمیدزی لاردنیکوبڼه پیژنم
دبدوځان هم خبرول بدبښکاري

رون سڀند

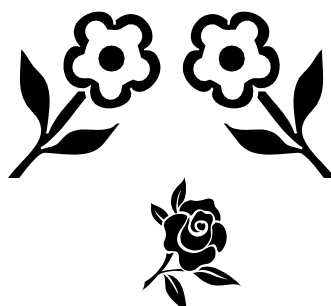
خدایه هوساکري پښتانه وگري
ډېرو مدوڅخه دي ستري ستري

دجنگ جگړوپري اثرونه بنکاري
جاروتي پښوکي دنفاق بي پري

هسک بي آندونه دي منم بي ربه
خوسمندردي دخوبونو وري

ته راته مينه اويوالی راکري
مورته راخلاصي کري دعلم سوري

په حميدزي باندي غمونه مين
سپرليه تاراته خوښی راوري

رون سڀين

ڙڙا

خدايه (ج) ما په رسته اړخو کي شمار کړي
دهربدومي نړۍ کي پرهيزگار کړي

گناهونو څخه پاک زما وجود کړه
دغلا جبر اولتيو مي بيزار کړي

زړه مي خوښ کړي ستا رحمت باندې خالقه
پل مي ټينگ دخپل حبيب په نيک لار کړي

دنفس جال کي مي راگير مکرې بادره
ټول اغزي دبيابان راته گلزار کړي

زه عاجز يم عاجزي راته تحفه کا
دغرور کبر اورخي مي کرار کړي

دگلاب اودگلونو مينه غوارم
ناروا عشق سه زړگي مي تل په ډار کړي

ما نيکبخت کړي دنیکبختوپه ټولي کي
حميدزي دنیکبختانو دکتار کړي

رون سڀند

ستايدونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دحان دي

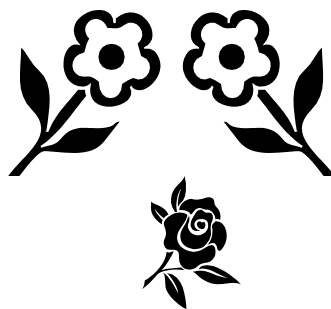
زړه مي تا غواري دربيږي
قدمونه مي لږزاند دي

ستا نوم خومره بهترين دي
غوږيدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنږي په گل مين يم
کروانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي

رون سڀين

وران ڪره ديبيلتون ديوال
لوی تري سڀين ڊگر جور ڪره

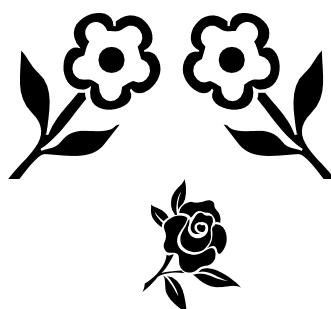
مه مننه دروغ دچا
نيڪ دي خپل بشر جور ڪره

پير دڪتابونو ڪره
پوهي سه قمر جور ڪره

ووينه بنڪلا هرلور
بنڪلي دي نظر جور ڪره

وستايه خالق (ج) دي خپل
خائنه دي ڪوثر جور ڪره

وايي حميدزي بنڪاره
قامه خپل خيگر جور ڪره

رون سڀند

مادي دد ښځه تل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپوږمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رون سڀين

ماتہ دي بنڪلا پوره ڇرگنده ده
يار ستا وفا پوره ڇرگنده ده

ڇوڪ ستا دڃبر وسه انڪار ڪوي
هرچا ته رڻا پوره ڇرگنده ده

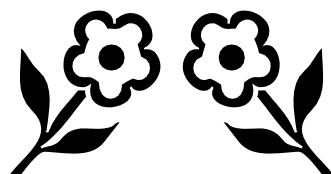
تا مور ته ڏيوه غوندي احساس راکر
ستا خوا ڪي برڻا پوره ڇرگنده ده

ليڙي ڇي سلام په نيموشپوتاهه
هغه ته رڻتيا پوره ڇرگنده ده

هغه بريالي ڇي ستا خبري ڪري
ستا هره وينا پوره ڇرگنده ده

مخ دي دگلاب ڇخه ڊپر بنڪلي دي
مخ ڪي دي ڇلا پوره ڇرگنده ده

زه حميدزي ستا ڇخه قربان سمه
ستا مينه دوا پوره ڇرگنده ده

رون سيند

ڪنبت دگلو مو خزان راتبا ڪري
زمور هيواد دخيل وجوده ڇخه ستري

دگلونو ڇخه اور يي زري ڪي بل دي
ڇوبي رحمو ڇناورور دي دارلي

غمازن يي په لوگيو خوشحاليري
رقيبانو په هر بند باندي ريبي

زمور گناه ڇه ده ناحق وڙل ڪيرو
زمور زلمو ڪفن په سر باندي ترلي

هره خو دينايسه هيواد تباده
غليمانو په مرميودي ويشتلي

که دنورو ڇخه بنه غوارو ڪارنه ڪرو
زمور هيواد به بي ساه پروت وي لکه مري

راسي نور دخيل هيواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بي جور ڪرو نريدي

حق يي ڇنگه ور اداڪرم نه پوهيرم
حميدي دخيل هيواد يم پوروري

رون سڀند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هيواد په غم
زما وگل هيواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ر به اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په ليدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنيکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښيږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هيواد دښ په شان ښايست لري
بس دسولي ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حميدزي سره رنگين غزل
غم وه هيرولو ته لنډی راکړه

رون سيند

نه پو هيرم دژوندون خوږي ترخي دي
خوښي نسته دلته واړه انديښني دي

دچا ژاړی اولادونه مسکينان دي
دچا سترگي دفراق تکی سړي دي

زموږ هیواد کي دکلونو سه جگړه ده
دښارو منځ کي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کره
دقاتل ماليار لاسونو کي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دی نه پوهيري
جوړي کړي بيگانوو دسيښي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زموږ اوبنو منځ کي بي شمېره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کړيرو
حميديه په نفاق کي تارکي دي

***** ۱۲۳ *****

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

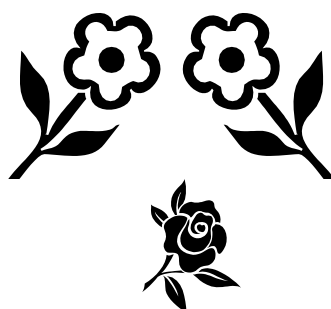
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڊالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

رون سیند

دانری ژومره بنایسته ده!
هره خوایی رنگینه ده!

مور په ژوند کله پوهیرو؟
په مور خکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
خکه دلته لا جگره ده

دخپلوی خخه منکریو
ز مور سه تللی کافله

خپل دورور په تیغ مرکیزو
دپرديو خه گیله ده

ز مور وجود کی رحم نسته
قتل کری مو دیوه ده

بنونخی مودی سیخلی
هم رنگ بدی مدرسه ده

دنیکونو نومو نوم بدکر
اخ تیاره مومیلمنه ده

رون سڀند

دلته دوحشت ٽغر
خوردی هيخ ٽوليري نه

ورکه مو ترمنخ مينه
عقل مو خپليري نه

اور مو په مغز وکي دی
بل دی هيخ مرکيري نه

وينه مو اوبه غوندي
مفته ده گرانيري نه

ډار مو دوجوده دی
سترگي مو خپليري نه

وينه مو خبييني بنامار
وري دی مريري نه

ورک رانه قلم کتاب
زخم مو جوريري نه

صبره حميدزيه کره
غم درسه ستيري نه

روڼ
سینډ

ورسته پاته دنړۍ یو
دځنځیرماتي کړۍ یو

سمندر منځ کې ډوبیږو
غورځیدلي دبیری یو

دیوبل څخه نفرت کړو
دغمونو دبیری یو

پوهه نکرپه اولادمو
لاغوبنتونکي دمانۍ یو

تاریخونه موهرکړي
اوس بناغلي په پگړۍ یو

دبمنان راباندي خاندي
توپان وړي څو وړی یو

دیوبل څخه لېري
دگریوان څیری تڼی یو

حمیدزیه ارزښت مند یو
حماسي مستي لنډۍ یو

رون سڀيند

ستا دستايلو سه منكر څنگه سي
دخپل وجود څخه بهر څنگه سي

دسترگو منح کي درازو کمی دی
پښمان دهرڅه سه بشر څنگه سي

رانده وگري دي سپورمی نه ويني
رنا کي ورک خلگ دلمر څنگه سي

هره زره ستا صفتونه کوي
د عقل شتون کي بي خبر څنگه سي

درتولو غوره ستا وينا چي لولي
دها وگرو څوک لاستر څنگه سي

که نيغه لار باندي مزل وکړي څوک
هغه خپه به په محشر څنگه سي

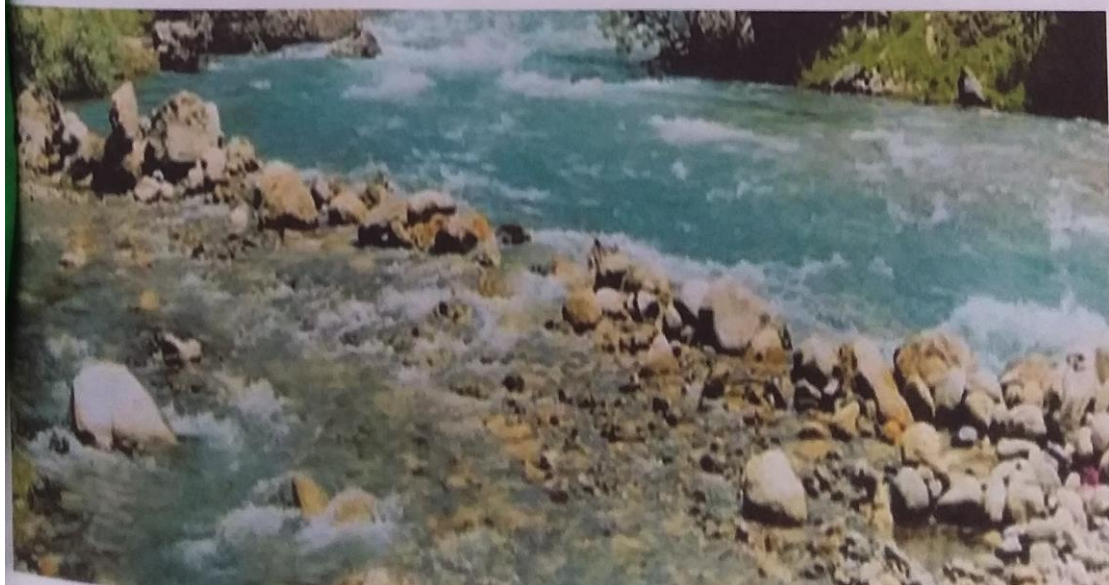
حميدزی بدو څخه کرکه کوم
بدو کي هسک دسري سر څنگه سي

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (Mahmood Hamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نيټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زېږېدلی دئ. حميدزی د پلار زده کړې دخپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د سعدسوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزی: نيمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د ياد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**